

POSTANOWIENIE

Dnia 15 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym

Przewodniczący: SSO Mariola Wojtkiewicz

Sędziowie: SO Wiesława Buczek – Markowska

SO Zbigniew Ciechanowicz (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2015 r. w Szczecinie na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi dłużnika D. Ł.

na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w(...)W.. P. Z. w sprawie Km 1782/14

z udziałem wierzyciela H. Z.

na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 27 sierpnia 2014 r., sygn. akt I Co 909/14

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu w Myśliborzu do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Myśliborzu odrzucił skargę dłużnika D. Ł. na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) W.. P. Z. w sprawie Km 1782/14, wskazując na nieuiszczenie opłaty sądowej w wysokości stałej.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył dłużnik i zaskarżając je w całości wniósł o jego uchylenie. Skarżący zarzucił zaskarżonemu postanowieniu naruszenie przepisów postępowania tj. art. 767³ k.p.c. poprzez błędną jego wykładnię oraz art. 759 §2 k.p.c. poprzez jego nie zastosowanie.

Skarżący podkreślił, że zaskarżona czynność Komornika dokonana została z naruszeniem prawa i nie może się ostać. Postanowienie o odrzuceniu skargi jest wadliwe, ponieważ narusza przepis art. 767³ k.p.c. Z wykładni tego przepisu wynika, że sąd odrzuca skargę z przyczyn tam określonych jedynie wtedy, gdy nie zachodzi przesłanka do podjęcia czynności nadzoru na podstawie art. 759 § 2 k.p.c.; jeżeli uzna, że przesłanki te występują, odrzucenie jest niedopuszczalne. W ocenie dłużnika naruszenie działalności terytorialnej działania komornika jest tak poważnym uchybieniem, które Sąd w ramach nadzoru powinien z urzędu usunąć w trybie art. 759 § 2 k.p.c. Podkreślił również, że Sąd nie odniósł się do tej kwestii w treści uzasadnienia postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się o tyle uzasadnione, że doprowadziło do uchylenia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 767³ k.p.c. sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również skargę, której braków nie uzupełniono w terminie, chyba że uzna, iż zachodzą podstawy do podjęcia czynności na podstawie art. 759 § 2.

Zgodnie z tym ostatnim przepisem sąd może z urzędu wydawać komornikowi zarządzenia zmierzające do zapewnienia należytego wykonania egzekucji oraz usuwać spostrzeżone uchybienia.

W ramach wstępnego badania pisma zawierającego skargę kontroli podlega prawidłowe jej opłacenie. Zgodnie z art. 25 ust. 1 pkt 1 u.k.s.c. od skargi na czynności komornika należy uiścić opłatę stałą w wysokości 100 zł. Artykuł 767³ wprost stanowi, że nieuiszczenie opłaty od skargi obliguje sąd do odrzucenia tego środka zaskarżenia.

Jednakże należy mieć na uwadze, że treść art. 767⁽³⁾ k.p.c. wskazuje również, że sąd nie odrzuca skargi w wypadku, gdy uzna, że zachodzi podstawa do zastosowania art. 759 § 2. Za taką wykładnią tego przepisu opowiedział się Sąd Najwyższy w uchwale z dnia (...) (...)W jej uzasadnieniu stwierdził, że wyniki wykładni językowej art. 767⁽³⁾ k.p.c. są jednoznaczne i nie usprawiedliwiają zastosowania subsydiarnych metod wykładni. Uznał także, że odrzucenie skargi pozbawia ją skutków prawnych, co „odbierałoby jej także rolę środka nadzoru przewidzianego w art. 759 § 2”. Podobną ocenę Sąd Najwyższy wyraził także w uchwale z dnia (...)

W związku z powyższym, jeżeli sąd rozpoznający skargę na czynności komornika stwierdzi istnienie podstaw do wydania komornikowi zarządzeń w trybie nadzoru judykacyjnego z art. 759 § 2, to skargi odrzucić nie może i powinien ją rozpoznać, nawet jeżeli była spóźniona, nieopłacona albo w terminie nie uzupełniono jej braków. Sąd nie może wówczas odmówić uwzględnienia zarzutów merytorycznych w niej podniesionych, jeżeli są uzasadnione i pozostają w gestii sądu jako organu obowiązującego do sprawowania nadzoru judykacyjnego nad komornikiem (art. 759 § 2).

W niniejszej sprawie Komornik dokonał zajęcia wierzytelności przysługującej dłużnikowi od (...) z siedzibą w W. N. (...). Dłużnik podniósł w skardze, że zajęcie wierzytelności przez Komornika poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej dokonane zostało z przekroczeniem jurysdykcji krajowej w zakresie egzekucji, nie ma podstawy prawnej i rażąco narusza przepis art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji. Analiza akt sprawy egzekucyjnej KM 1782/14, w tym w szczególności zajęcia wierzytelności z dnia 4 sierpnia 2014 r. (akta egzekucyjne k.16) dokonanego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) P. Z., doprowadziła Sąd Okręgowy do przekonania, że Sąd I instancji nie przeprowadził w zakresie tej czynności Komornika kontroli w trybie art. 759 § 2 k.p.c., nie wypowiedział się również, co do zasadności zgłaszanego przez dłużnika zarzutu.

Sąd Okręgowy zważył, iż treść ww. zarzutu powinna stać się przedmiotem rozważań Sądu Rejonowego, który rozpoznawał skargę i rozstrzygnięcie Sądu w tym zakresie powinno znaleźć odzwierciedlenie w uzasadnieniu postanowienia o odrzuceniu skargi. Dopiero bowiem stwierdzenie braku podstaw do podjęcia czynności na podstawie art. 759 § 2 k.p.c., jest pozytywną i konieczną przesłanką rozstrzygnięcia o odrzuceniu skargi na podstawie art. 767³ k.p.c.

W konsekwencji, należało przyjąć, że Sąd niższej instancji nie dopełnił spoczywających na nim obowiązków. W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd Rejonowy w ogóle nie rozważył, czy przepis art. 759 § 2 k.p.c. znajdował w sprawie zastosowanie.

Nie spełnienie zaś ww. obowiązku wynikającego z art. 767³ k.p.c. uniemożliwiło Sądowi Odwoławczemu rozpoznanie zażalenia i dokonanie oceny zasadności zarzutów podniesionych w skardze.

Z uwagi na powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., uchylił zaskarżone postanowienie.

Przy ponownym rozpoznaniu skargi Sąd Rejonowy winien dokonać faktycznej oceny czy w przedmiotowej sprawie istnieją przesłanki, które wyłączają możliwość odrzucenia skargi dłużnika, a w szczególności czy nie zachodzi podstawa

do podjęcia czynności na podstawie art. 759 § 2 k.p.c., czemu należy dać wyraz w pisemnym uzasadnieniu orzeczenia odnosząc się do zarzutów podniesionych w skardze.

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)